

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616010043
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5616010043.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 30. 4. 2018 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

C. G. K. M. O. Š. , nar. XX. XX. XXXX v R., trvale bytom M. G., E. XXXX/X,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

že dňa 19. 05. 2015 v čase o 18.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, ev. č. LM 235 BB po štátnej ceste II/584 v smere Huty - Liptovské Matiašovce, okres Liptovský Mikuláš, v ktorom úseku je dopravnou značkou IP 24A (zóna s dopravným obmedzením) najvyššia povolená rýchlosť 40 km/h v oboch smeroch, a keď prechádzal pravotočivou zákrutou v km 26,30 rýchlosťou asi 72 km/h s toleranciou +/- 5 %, neprispôbil rýchlosť vozidla dopravnému značeniu, svojim schopnostiam a stavu vozovky, prešiel s vozidlom optickým stredom vozovky do protismeru, kde sa zrazil ľavou prednou stranou vozidla s motocyklom zn. Kawasaki LE 650A, ev. č. 9S8021, MPZ CZ, ktorý viedol A. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Č. R., L. XXXX, okres L., Č. A., ktorý následkom zrážky padol na zem a pri zrážke a páde utrpel zlomeninu ľavej časti panvy, otvorenú zlomeninu ľavej stehennej kosti, zlomeninu vonkajšej strany ľavého členka, vyklíbenie ľavého členka, roztrhnutie šľachovo-väzivového aparátu ľavého členka, vyklíbenie ľavého lakťového zhybu, zlomeninu dolnej časti ľavej ramennej kosti, zlomeninu lakťového výbežku lakťovej kosti vľavo s posunom úlomkov, devastačnú ranu ľavého predkolenia, natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu v driekovej časti chrbtice, natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu v hrudnej časti chrbtice, na ktoré zranenia je liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu 10-12 mesiacov, pričom poškodením motocykla zn. Kawasaki LE 650A, ev. č. 9S8021, MPZ CZ, a osobných vecí vznikla A. U. škoda vo výške 2.590,- € a z titulu bolestného vznikla škoda vo výške 12.441,- € a obžalovaný ako vodič porušil ustanovenie § 16 ods. 1, 5 a § 3 ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona (§ 138 písm. h/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 1 (jeden) rok a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd o d k a z u j e poškodeného A. U., nar. XX. X. XXXX v D., Č. A., bytom L. XXXX, Č. R., okres L., Č. A., s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka podala obžalobu na obžalovaného C. G. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s použitím § 138 písm. h/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku.

V zmysle ustanovenia § 252 ods. 2 a § 255 ods. 2 Tr. poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 20. 3. 2017 v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal predvolanie na hlavné pojednávanie riadne a včas doručené. Súd vo veci nariadil pôvodne hlavné pojednávanie na deň 22. 3. 2017, avšak z dôvodu žiadosti obhajcu obžalovaného zmenil termín hlavného pojednávania na 20. 3. 2017. Obžalovanému bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 1. 3. 2017 a preto od uvedeného okamihu je potrebné skúmať zachovanie prípravnej lehoty. Nie je podstatné, kedy bolo doručené obžalovanému oznámenie o zmene termínu hlavného pojednávania, keďže súd mu nedoručoval nové predvolanie, ale iba oznámenie o zmene termínu pojednávania, ktoré navyše upozorňuje obžalovaného na obsah poučení a príkazov uvedených v predchádzajúcom predvolaní. Rozhodujúce je, že obžalovaný mal vedomosť o zmenenom termíne pojednávania pred jeho vykonaním, čo potvrdil jeho obhajca na hlavnom pojednávaní, rovnako súhlas obžalovaného s vykonaním hlavného pojednávania a napokon aj samotná doručka preukazujúca zmenu termínu hlavného pojednávania. Všetky zákonom stanovené podmienky vyplývajúce z ust. § 252 ods. 2 Tr. poriadku na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného boli splnené. Obžalovaný súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Na návrh prokurátorky bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. 3. 2017 prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 24. 9. 2015. Vo svojej výpovedi uviedol, že je si vedomý toho, že skutok sa stal tak ako je opísaný v uznesení o vznesení obvinenia, akurát si nie je vedomý toho, že by prešiel do protismeru. Dňa 19. 5. 2015 sa vracal na osobnom motorovom vozidle (OMV) zn. Renault Megane ev. č. LM-235BB cez Huty sám. Dolu horským prechodom stretal pár áut, premávka bola slabá. Nevedel sa vyjadriť akou rýchlosťou išiel dolu smerom na obec Liptovské Matiašovce. Nepozrel sa na tachometer, riadil sa zvukom motora. Pri prejazde týmto prechodom mal zaradený tretí alebo štvrtý prevodový stupeň. V zákrute, kde došlo ku zrážke auta, ktoré šoféroval s motorkárom, bol po oboch stranách štrk, ktorý opticky zužoval vozovku. Má vo zvyku jazdiť pri kraji, čiže vnútornou stranou zákruty. Nevedel uviesť akou rýchlosťou išiel pravotočivou zákrutou v jeho smere jazdy. Ide o plytšiu zákrutu, tak mal zaradený štvrtý prevodový stupeň, lebo pri 3-ke by moc hučal motor. Uviedol, že zákrutu lemujú stromy, ktoré mu čiastočne zakrývali výhľad do tejto zákruty. Prvých videl ostatných členov skupiny motorkárov než toho s ktorým sa zrazil. Ako zbadal tých motorkárov, v tej chvíli došlo ku zrážke. Zrážke sa snažil zabrániť tým, že sa snažil dostať čo najbližšie ku svojej krajnici, kde aj zastal. Pri prejazde zákruty sa snažil vyhnúť štrku, aby nedostal šmyk. Všetky štyri kolesá mal na asfalte. Zastal behom pár sekúnd a pár metrov, asi 40 metrov od zrážky. Motorkári čo boli s ním mu povedali, že motorkár s ktorým sa zrazil ešte išiel pár metrov a potom padol. Obžalovaný sa s ním zrazil prednou ľavou časťou auta. Po

zastavení, vystúpil z auta a volal záchranku a políciu, a počkal na ich príchod. Zrazenému motorkárovi poskytol prvú pomoc, a s policajtom si pozrel auto, ktoré šoféroval. Na aute bol poškodený predný ľavý blatník a ľavé bočné zrkadlo. Motorka bola pojazdná. V ten deň bola viditeľnosť dobrá, slnko nesvietilo, vozovka bola suchá, ale studený. V časti vozovky, kde došlo ku zrážke, nebola vyznačená deliaca čiara. Auto bolo v dobrom technickom stave, podľa jeho názoru ku zrážke došlo preto, že ten motorkár išiel blízko myslenej stredovej čiary. Ak by prekročil stredovú čiaru výrazne, určite by došlo k čelnému nárazu, a nie ako v tomto prípade, že sa stretli bokom. Keďže tam čiara nebola, nevedel uviesť, či prekročil, alebo neprekročil optickú deliacu čiaru vozovky.

Svedok - poškodený A. U. vo svojej výpovedi uviedol, že viedol 7-člennú skupinu na motocykloch smer Lipt. Mikuláš - Zuberec. Týždeň predtým tadiaľ šiel autom počas dovolenky, tak vedel, aké sú podmienky. Chceli sa navečerať na Zuberci. Šiel do ľavotočivej zákruty smerom do kopca, videl krásne pred sebou. V zákrute sa na neho vyrútilo vozidlo, ktoré šlo šmykom a došlo ku stretu v jeho jazdnom pruhu. Zákrutu prechádzal tak, aby neohrozil seba alebo iných, pretože tam bol štrk, šiel 30 až 50 km/h, rýchlosť ovládal plynom. Nepamätal si, že by aktívne brzdil, zavrel plyn a brzdil motorom. Ak by šliapol na brzdu, motocykel by v náklone podišiel a zostal ležať na ľavej strane. V okamihu, keď ho videl, inštinktívne asi ubral plyn, videl ako sa na neho rúti vozidlo a má zablokované kolesá, ktoré pískali, čo počul. Zákrutu prechádzal v náklone, myslí si, že šiel uprostred svojho pruhu. Keď dochádzalo k nárazu, vedel, že nemôže nechať hlavu nekrytú, tak zdvihol ruku, v dôsledku čoho si roztrieštil lakeť. Vozidlo šlo tak rýchlo, že ho odstredivá sila alebo v dôsledku brzdzenia vynášalo zo svojho jazdného pruhu do jeho a v jeho pruhu do neho narazilo. Škoda mu bola hradená z povinného zmluvného poistenia vozidla, ktorým bola spôsobená nehoda. Škodu si priebežne uplatňuje, rok aj štvrt' bol pracovne neschopný. Keď zbadal vozidlo, jazdil opatrne vo svojom jazdnom pruhu, kde bol štrk a o to pruh bol užší. Motocykel ležal na pravej strane, teda bol odhodnený vozidlom v dôsledku nárazu. Po náraze bol plne pri vedomí, na mieste boli všetci kamaráti aj obžalovaný, niekto zavola záchranku, priatelia mu poskytli prvú pomoc. Obžalovaný na mieste stále opakoval, „ja viem, že som šiel rýchlo, viem, že som šiel viac ako 100 km/hod., chodím sem trénovať na preteky“. Potom prebiehalo oživovanie, prišla sanitka, odviezli ho do nemocnice. Obžalovaný na mieste prehlásil, že sa o všetko postará, že všetko zariadi, doposiaľ ho nekontaktoval, neohlásil nehodu poisťovni, všetko robili za neho. Neprejavil ani ľútosť. Jeho druhý výsluch v prípravnom konaní bol vykonaný po pracovnej dobe v rehabilitačnom ústave, kriminalista robil na neho nátlak, bol pred liekmi, nepohyblivý na lôžku, nebolo mu to príjemné. Vtedy uviedol, že na tachometri motocykla sa pohybovala ručička v rozpätí 30-50 km/hod., tak z toho vzniklo, že tam napísal 50km/h. Doposiaľ mu poisťovňa plnila približne 1.000.000,- Kč, ktorá zahŕňa ušlý zisk, poškodenie motorky, odevu, zdravia. 14 dní pred tou dovolenkou bol motocykel v autorizovanom servise.

Svedok N. L. vypovedal, že išli cestou z Liptovského Mikuláša okolo Tatralandie, stúpali. Bolo ich sedem, prvý bol A. U., druhý on, neponáhľali sa, bol to ich posledný úsek. Určite tam bola 40-tka, on išiel rýchlosťou do 50 km/hod. Medzi sebou mali rozostupy asi 10-12 m, A. U. bol vo väčšej zákrute, preto podľa jeho názoru mal zníženú rýchlosť. Na tachometer sa nepozeral, mal zaradenú rýchlosť 2. V dlhej ľavotočivej zákrute v diaľke počul pískanie gúm, z toho sa oproti nim vyrútilo auto, došlo ku stretu A. U. s autom. Na ceste na ich strane bol štrk, napriek tomu išli v ich pruhu. Auto Renault bolo evidentne v ich jazdnom pruhu. Vozidlo 3-4 sekundy len počul, nevedel, odkiaľ zvuk prichádza, len počul pískanie gúm. V ľavotočivej zákrute boli stromy, auto zbadal vo chvíli, keď zákruta bola celá viditeľná, keď vyšiel z tých stromov. Do tej doby ho nevidel, len počul. Keď auto vyšlo zo zákruty, bolo v šmyku, celú dobu šlo v ich pruhu, v poslednej chvíli sa vodič snažil z pruhu vyjsť, čo sa mu nepodarilo. A. U. jazdil v pravej časti vozovky, ale kvôli štrku šli prostriedkom ich pruhu cesty. Cesta nebola označená stredovou čiarou. Poškodeného mal stále pred očami, mal na neho dohľad, keď vchádzal do zákruty, uhol náklonu bol minimálny, pri tej rýchlosti sa náklon nevyužíva, aj keď bola zákruta dlhá. Videl aj ako vozidlo narazilo ľavou časťou, A. sa odrazil od nárazníku pri ľavom kolese, to ho vymrštilo, buchol sa lakťom do predného skla, to ho rozhodilo a ostal tam ležať. Auto Renault zaparkovalo asi o 40-50 m od nehody. Obžalovaný hovoril, že sa o všetko postará, že vie, že išiel ako prasa, uvedomuje si, že spravil chybu, že šiel cez 100 km/hod., nacvičoval si jazdu v zákrutách. Odohralo sa to asi o 18.00 hod. večer. Od zrážky bol asi 10 metrov. Nevedel sa presne vyjadriť k šírke nánosu štrku na vozovke. V okamihu zrážky vo výhľade mu nič nebránilo.

Svedok D. U. vo výpovedi uviedol, že šli siedmi na motorkách, mali naplánovanú trasu. V ten deň sa blížil večer, hľadali ubytovanie, A. U. prišiel s tým, že pozná miesto, kde sa môžu navečerať a ubytovať. V Liptovskom Mikuláši sa na tom dohodli a A. U. šiel dopredu skupiny, oni šli za ním. V momente, keď

šli tým inkriminovaným miestom, bola tam ľavotočivá zákruta so stúpaním, na horizonte zákruty boli vyrastené stromy, keď ňou prechádzali, z diaľky počul hvízdanie, po chvíli mu došlo, že je to pískanie pneumatík. Trvalo dlhšiu dobu, asi 3-5 sekúnd, do doby, keď z horizontu zákruty spoza tých stromov sa vyrútilo auto, ktoré už v tej dobe bolo v šmyku, vozidlo vyletelo zo zákruty, šmykom prechádzalo cez stredovú čiaru až do ich jazdného pruhu. To vozidlo nestihol vinník včas dostať pod kontrolu, aby sa z ich pruhu vrátil späť. Nebola to čelná zrážka, v časti ich jazdného pruhu prednou ľavou časťou vozidla narazil do poškodeného A. U., náraz motorku vychýlil zo smeru náklonu v zákrute, došlo ku pádu, po ktorom zostal A. U. ležať na zemi. Svedok bol tretí v poradí, druhý bol N. L.. Ten s automobilom zastavil niekde dole za zákrutou pri svojej krajnici, bežali sa pozrieť, čo sa stalo, dávali mu prvú pomoc. Ďalší zo skupiny, ktorí išli za ním, boli za zákrutou a nevideli priebeh nárazu, počuli len pískanie pneumatík a zvuk pádu a nárazu. Všetci mali medzi sebou približne rovnakú vzdialenosť, bezpečnú, aby mali na dohľad pre manévrovací priestor dostatočnú vzdialenosť, minimálne asi 10 m. Bola tam dopravná značka „40“ o znížení rýchlosti, snažili sa udržiavať rýchlosť okolo 40 km/hod. V tom okamihu mal zaradený 2. alebo 3. rýchlostný stupeň, lebo bolo stúpanie do kopca. Z ich jazdného pruhu bola časť vozovky pokrytá štrkom, šli v pravej časti ich jazdného pruhu, ak by sa k tomu pripočítala nepojazdná časť cesty, tak šiel asi v prostriedku jazdného pruhu. A. U. mal na dohľad kvôli tej vzdialenosti, šli v jednej stope, nebola tam stredová deliaca čiara. Vodič toho vozidla tam pribehol, začal si sypať popol na hlavu, hovoril, že je blbec, pohnojil to, myslel si, že zvládne prejsť zákrutu tou rýchlosťou, že pomôže, všetko zariadi. Priznal sa, že to tam pozná, jazdí tam často a šiel rýchlosťou asi 100 km/hod.

So súhlasom prokurátorky bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka B.. N. L. z prípravného konania. Súhlas obžalovaného s prečítaním tejto zápisnice nebol potrebný, pretože prokurátorka v obžalobe navrhla prečítať uvedenú výpoveď, a obžalovaný po doručení obžaloby a výzvy na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov, nenavrhol osobný výsluch svedka, pričom o dôsledkoch tohto postupu bol poučený. Svedok vo výpovedi uviedol, že spoločnosť Gelima, a.s., so sídlom v Liptovskom Mikuláši si u živnostníka C. G. objednáva prepravné služby. C. G. nie je ich zamestnanec. Aj v roku 2015 bola spísaná dohoda na základe ktorej mohol menovaný používať služobné motorové vozidlá patriace tejto spoločnosti, medzi ktoré patrí aj OMV LM - 235BB. S týmto vozidlom dňa 19. 5. 2015 vykonával jazdu za účelom odvozu ich zamestnanca do Poľska. Asi deň po nehode mu bolo oznámené, že mal pri spiatočnej ceste nehodu na Hutách. C. G. vykonal opravu vozidla Renault Megane na vlastné náklady.

So súhlasom prokurátorky a obžalovaného, v mene ktorého vyjadril súhlas jeho obhajca bol prečítaný na hlavnom pojednávaní znalecký posudok č. 79/2015 zo dňa 23- 12- 2015, ktorý vypracoval G.. F. M., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia. Podľa záverov znaleckého posudku u poškodeného A. U. boli po dopravnej nehode zo dňa 19. 5. 2015 zistené tieto zranenia: zlomenina ľavej časti panvy, otvorená zlomenina ľavej stehennej kosti, zlomenina vonkajšej strany ľavého členka, vyklbenie ľavého členka, roztrhnutie šľachovo-väzivového aparátu ľavého členka, vyklbenie ľavého lakťového zhybu, zlomenina dolnej časti ľavej ramennej kosti, zlomenina lakťového výbežku lakťovej kosti vľavo s posunom úlomkov, devastačná rana ľavého predkolenia, natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu v driekovej časti chrbtice, natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu v hrudnej časti chrbtice. Mechanizmom vzniku týchto zranení je tvrdý tupý náraz do ľavej polovice tela poškodeného protiúdechu OMV nárazom do prednej ľavej časti vozidla, následne do skla a pád na zem. Znalec určil dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní desať až dvanásť mesiacov, pričom obmedzenie spočívalo v hospitalizácii, v operácii, v klude na lôžku, neskôr v rehabilitácii, v chôdzi o barlách, obmedzenej možnosti používania ľavej hornej končatiny. V čase vypracovania posudku, poškodený chodil o barlách so šetrením ľavej dolnej končatiny a pretrvávala výrazne obmedzená hybnosť v ľavom lakti. V počiatočnom období asi 4 až 5 mesiacov bol odkázaný aj na pomoc druhej osoby, pri obliekaní, hybnosti. Je predpoklad, že uvedené zranenia môžu zanechať hodnotiteľné trvalé následky, hlavne v zmysle obmedzenej hybnosti ľavej dolnej končatiny a ľavého lakťa, ako aj deformačné zmeny na koži po plastikách na ľavej dolnej končatine. Celkovo bodové hodnotenie bolestného určil na 725 bodov.

Znalec B.. E. V. z odboru doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave, vypovedal na hlavnom pojednávaní rovnako ako v znaleckom posudku č. 20/2015 zo dňa 10. 8. 2015. Uviedol, že rozhľadu a dohľadu vodičov OMV Renault a motocykla Kawasaki na predmetnom úseku bránil na ľavej strane komunikácie (v smere Liptovské Matiašovce - Hutý) porast nízkych ihličnatých stromov, ktorý čiastočne vytváral oblasť zakrytého výhľadu pri jazde smerovým oblúkom. Stav cestnej komunikácie v mieste nehody aj v mieste prízjazdových polygónov je vyhovujúci. Technika jazdy vodiča OMV Renault tesne pred nehodovým dejom sa javí s prihladnutím na podmienky rozhľadu a dohľadu, dopravnom členením,

charakter a stavu komunikácie, ako nesprávna a vzhľadom na ostatných účastníkov cestnej premávky ako vysokoriziková. Vodič OMV Renault preukázateľne prekročil povolenú rýchlosť 40km/h a z hľadiska straty smerovej stability pri jazde daným oblúkom aj limitnú rýchlosť, čím sa vozidlo Renault dostalo čiastočne do koridoru pohybu protiúdehu motocykla Kawasaki. Zároveň vytvoril vodičovi motocykla prekážku z technického hľadiska náhlu, lebo vodič motocykla nedokázal zabrániť nehodovému deju ani za podmienky dodržania primeranej, resp. povolenej rýchlosti v danom úseku. Technika jazdy vodiča motocykla Kawasaki sa javí s prihliadnutím na podmienky rozhľadu a dohľadu, dopravnom členením, charakter a stavu komunikácie, ako nesprávna, vzhľadom na prekročenie povolenej rýchlosti 40km/h. Vyššia rýchlosť motocykla v danom úseku za aktuálnych podmienok nevyvolávala kolíznu situáciu vzhľadom na to, že vozidlo zostávalo preukázateľne vo svojom jazdnom pruhu. Technickou príčinou nehodového deja bola nesprávna technika jazdy vodiča OMV Renault. Ak by OMV Renault malo v mieste predpokladanej reakcie vodiča na kolíznu situáciu rýchlosť 40km/h je zrejme, že v takom prípade by k nehode nedošlo, lebo uvedené vozidlo by zastalo pred miestom rázu vo vzdialenosti cca 13 metrov a to zrejme vo svojom jazdnom pruhu, lebo fyzikálne by nebol dôvod k strate smerovej stability. Rýchlosť OMV Renault pri danej objektivizácii priebehu nehodového deja pri samotnom primárnom ráze bola stanovená na cca 42,5 km/h a u motocykla Kawasaki 36,5 km/h. Rýchlosť vozidiel pred samotným nehodovým dejom je možné určiť len na základe predpokladu primeranej a skorej reakcie v medziach možností vodičov obidvoch vozidiel, pri tomto predpoklade bola rýchlosť pred samotným nehodovým dejom a sekvenciou brzdenia u OMV Renault stanovená na cca 72km/h, u motocykla na 56 km/h. Je nevyhnutné výsledné rýchlosti vozidiel vnímať v minimálnej tolerancii + - 5% v prípade nárazovej rýchlosti a + - 10% v prípade počiatočných rýchlostí vozidiel. Z hľadiska lepšieho pochopenia časovopriestorových súvislostí znalec vykonal na mieste nehodového deja komparatívne jazdy v oboch smeroch, ktoré lepšie objektivizujú podmienky rozhľadu a dohľadu účastníkov nehodového deja. Na pokračí komunikácie sa nachádzal určitý rad stromov alebo krovia. Na str. 28 v odpovedi č. 6 namiesto vozidla zn. Kia malo byť správne uvedené motocykel Kawasaki, je to formálna chyba, ktorá vznikla pri prenose údajov z iného znaleckého posudku. Ak by motocykel Kawasaki mal v mieste predpokladanej reakcie vodiča motocykla na kolíznu situáciu rýchlosť cca 40 km/hod., na základe analýzy je zrejme, že k nehode by došlo aj v tomto prípade, lebo motocykel by sa nedostal z aktuálneho koridoru pohybu OMV Renault. V súvislosti s otázkou, či pri uvedenej rýchlosti boli možnosti manévrovateľnosti vodiča motocykla vyhnúť sa koridoru pohybu OMV Renault, znalec uviedol, že v takých náhlych kolíznych situáciách z hľadiska bežnej znaleckej praxe neriešia náhle strhnutie volantu pri motocykli, kedy by došlo k inej neočakávanej kolíznej situácii. Predpokladané miesto nárazu stanovili výpovede svedkov priamo na mieste nehody, miesto nárazu hlavne determinovala výrazná trecia stopa po zadnom kolese motocykla. Vozidlo Renault bolo odstavené cca 50 m od predpokladaného miesta nárazu na pravej krajnici. Miesto rázu bolo zadokumentované v zápisnici o mieste nehodového deja. Je všeobecným pravidlom, že vodič nemá manipulovať s vozidlom a má ho nechať v konečnej polohe, aby bolo možné objektívne určiť, aké boli výbehy. Konečná poloha v rámci objektivizácie nehodového deja vozidla Renault je predpokladaná. Boli tam nejasné trecie stopy, znalec predpokladal, že vodič brzdil na hranici využiteľného brzdného spomalenia v konečnej fáze, keď videl, že sa stretne s motocyklistom. V zázname z dopravnej nehody a v plániku bolo určené predpokladané miesto nárazu, ale aj z priamo vykonanej ohliadky na mieste nehody. Rýchlosť motocykla pred nárazom je stanovená s menšou odchýlkou, lebo vychádza zo zistenej nárazovej rýchlosti. Rýchlosť vozidla Renault bola zrejme vyššia ako je rýchlosť limitná. Keď je táto prekročená, dochádza k zmene uhla smerovej odchýlky a k vynášaniu, k čomu podľa jeho názoru reálne zrejme došlo. Rýchlosť bola asi vyššia a vynášalo ho pri prejazde smerovým oblúkom do protismerného jazdného pruhu. Brzdne stopy motorového vozidla Renault neboli zadokumentované žiadne.

Podľa záznamu k dopravnej nehode došlo dňa 19. 5. 2015 o 18.00 hod. na ceste II./584 v km 26,30 a to tak, že obžalovaný viedol OMV Renault Megane ev. č. LM 235 BB po štátnej ceste II/584 v smere od obce Hutý na obec Lipt. Matiašovce. Pri prejazde pravotočivou zákrutou v smere jeho jazdy zrejme neprispôsobil vedenie vozidla svojim schopnostiam, stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty a v optickom strede vozovky sa zrazil s motocyklom zn. Kawasaki LE 650A, ktorý viedol A. U. v smere od obce Lipt. Matiašovce. Podľa záznamu za vznik dopravnej nehody bol zodpovedný obžalovaný a ako príčina nehody bol určený spôsob a rýchlosť jazdy. Záznam spísal rukou D.. G.. L. z Okresného dopravného inšpektorátu Lipt. Mikuláš dňa 19. 5. 2015.

Zo zápisnice o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody zo dňa 19. 5. 2015 vyplýva, že v mieste nehody je vozovka bez viditeľného vodorovného dopravného značenia, chyba stredová čiara, šírka vozovky

v predpokladanom mieste nárazu je 8 metrov, predpokladané miesto nárazu je 3,6 metra od pravého okraja vozovky (smer Lipt. Matiašovce - Huty). Na pravej strane vozovky je v šírke 0,8 metra nahrnutá vrstva štrku.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/15/2016 zo dňa 20. 3. 2017 súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona (s použitím § 138 písm. h/ Tr. zákona). Za to ho odsúdil na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov s určením skúšobnej doby vo výmere 2 roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 1 rok a 10 mesiacov. Súd odkázal poškodeného A. U. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný odvolanie. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 13. 12. 2017 sp. zn. 2To/83/2017 zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd nedostatočne zohľadnil špecifickosť situácie, za ktorej došlo k vykonaniu hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného a neakceptovaním návrhu obhajcu na výsluch obžalovaného na ďalšom termíne hlavného pojednávania a vyhlásením rozsudku aj bez výsluchu obžalovaného okresný súd zásadným spôsobom porušil právo obžalovaného na obhajobu. Právo obžalovaného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, nie je z časového hľadiska žiadnym spôsobom limitované. Nemožno súhlasiť s konštatovaním okresného súdu, že pokiaľ obžalovaný udelí súhlas na konanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, automaticky sa tým vzdáva práva byť vypočutý na hlavnom pojednávaní. V rámci ďalšieho postupu bude preto povinnosťou okresného súdu umožniť obžalovanému na hlavnom pojednávaní vyjadriť sa k žalovanej trestnej činnosti. Obžalovaný má právo, nie povinnosť ku skutku vypovedať, súd mu musí uvedené umožniť osobitne za situácie, keď sám obžalovaný prejavil záujem ku skutku vypovedať.

Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie z dôvodu zabezpečenia práva obžalovaného vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu. Obžalovaný bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 30. 4. 2018, kedy v podstatných okolnostiach vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní. Uviedol, že dňa 19. 5. 2015 asi po 18.00 hod. sa vracal z cesty z Poľska cez horský prechod Huty smerom na Matiašovce a v pravotočivej zákrute pár kilometrov pred obcou Matiašovce sa zrazil s motorkám, ktorý išiel v protismere. K okolnostiam zrážky uviedol, že cesta bola po zime neudržiavaná, na ceste bolo veľa posypového materiálu z ľavej aj pravej strany, čiže cesta sa opticky zužovala, na ceste nebola nakreslená stredová čiara. Z jeho pohľadu a vedomia šiel čo najbližšie popri pravej krajnici cesty, nevedel sa vyjadriť, ako šiel motorkár. Zrazili sa jeho prednou ľavou stranou vozidla a ľavou časťou motorky. Po zrážke motorkár šiel ešte rovno po kolesách a padol až po 50 m, pri páde motorka ho zranila, on padol asi naprostred cesty. Obžalovaný zastal tiež 50 m na krajnici, dával prvú pomoc, volal záchranku, čakali na príchod sanitky. Nevedel sa vyjadriť k jeho rýchlosti, nebola to veľká rýchlosť, mal zaradenú trojku, pocitová rýchlosť bola 40-50 km/hod. Človek sa behom jazdy nepozera na tachometer. Cez ten horský prechod chodí často, pravidelne už niekoľko rokov, cestu dosť dobre pozná. Povolená rýchlosť v danom úseku je 40 km/hod., hovoril to príslušník, on si všima dopravné značenia, vedel, že je tam obmedzená rýchlosť, vtedy tam bola „40“ a teraz je tam povolená 90- tka. K poveternostným podmienkam uviedol, že vtedy svietilo slnko, nepršalo, bolo chladno, viditeľnosť bola dobrá. Do zákruty vchádzal tak, že sa snažil ísť čo najbližšie k pravej strane krajnice, posypový materiál bol až 1 m do vozovky, hlavne sa bál po ňom ísť, aby nedostal šmyk. Šiel po pravej strane suchej vozovky, pripustil, že nešiel úplne po pravej strane krajnice. S poškodeným sa nerozprával, lebo bol v nemocnici, rozprával sa s ním iba, keď mu dával prvú pomoc. Tým motorkárom sa určite ospravedlnil, bol v šoku. Nepovedal vtedy, že šiel 100 km rýchlosťou, bol v šoku, ale o takýchto veciach sa nerozprávali. Podľa jeho názoru motorkári nemohli počuť pískanie pneumatík, keď šiel do zákruty, ak majú na hlave prilbu. Pri nehode mal poškodený otvorenú zlomeninu stehennej kosti, ktorú mu fixovali. S poškodeným nie je v kontakte, nevedel, ako sa má s ním skontaktovať. Škoda poškodenému bola uhradená z poisťovne. On sám škodu neuhradil, ponúkol, že im dám tú motorku opraviť. Nevedel uviesť, v akej časti vozovky došlo k stretu s motorkou, celý čas sa snažil ísť po pravej strane vozovky. Podľa poškodenia jeho vozidla to muselo byť niekde pri pomyslenej stredovej čiare. Nevedel, kde bol presne motorkár v mieste zrážky, keď ide motorkár do zákruty, nezatáča volantom, ale sklopí motorku, keď ide do ľavotočivej zákruty, musel byť naklonený určite doľava v ľavotočivej zákrute. V rýchlosti 100 km/hod. neprejde autom do protismeru. Nevedel

odhadnúť rýchlosť motorkára, pri malej rýchlosti neprejde tú zákrutu plynulo, podľa jeho názoru šiel motorkár určite viac, ako bolo predpísané.

Nebol písomne vyzrotený vyšetrovateľom, že sa budú robiť výsluchy svedkov v Českej republike. Jeho mailová adresa je C..G..V. a telefónne číslo XXXX XXX XXX. Raz mu prišiel mail z ČR, raz mu volal niekto z ČR, asi vyšetrovateľ, povedal mu, že mu niečo pošle, pýtal si mailovú adresu. Vie, že mu niečo mailom posielal, ale nejako maily nesleduje.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu predložil súdu odborné stanovisko Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline pod č. 33/2018 zo dňa 8. 2. 2018. Ústav po preštudovaní spisového materiálu odpovedal na otázku, či motocyklista mohol dopravnej nehode zabrániť, nasledovne: Motocyklista mal technickú možnosť jazdiť takou technikou jazdy, pri ktorej by nedošlo k dopravnej nehode. V prípade, ak by sa motocyklista nepohyboval pri strede vozovky, ale bližšie k pravému okraju vozovky, potom by došlo k minútiu vozidla Renault (ktoré uskutočnilo prejazd do protismerného jazdného pruhu) a motocykla. Motocyklista sa nemohol pohybovať tesne pri pravom okraji vozovky, nakoľko sa tam nachádzal zimný posyp. Pri jazde motocyklistu v zákrute a po posype by mohlo dôjsť k pádu motocyklistu, preto je logické, že sa nepohyboval tesne pri okraji vozovky. K zabráneniu nehody zo strany motocyklistu by došlo v prípade, ak by sa motocyklista pohyboval v koridore pohybu, resp. po trajektórii, ktorá je vyznačená na fotografii žltou čiarkovanou čiarou. Červenou čiarou je zobrazená trajektória, po ktorej sa motocyklista pohyboval počas nehodového deja. Súčasťou odborného stanoviska je fotodokumentácia miesta dopravnej nehody s vyznačením žltej a červenej prerušovanej čiary.

Podľa správy o povesti z miesta trvalého bydliska, obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese A. XXXX/X, M. G., je slobodný, bezdetný, na mestskom úrade nebolo voči menovanému vedené priestupkové konanie.

V registri priestupkov má obžalovaný evidovaných 19 priestupkov v prevažnej miere v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky a to za obdobie od roku 2012 do roku 2016.

V registri trestov má obžalovaný tri záznamy, vo všetkých troch prípadoch bola prejednávaná trestná vec vybavená tzv. odklonom, v jednom prípade podmieňnym zastavením trestného stíhania s následným osvedčením sa v skúšobnej dobe (trestné stíhanie bolo vedené za trestný čin podvodu podľa § 250 c) ods. 1 Tr. zákona účinného 31. 12. 2005) a v zostávajúcich dvoch prípadoch zastavením trestného stíhania v dôsledku schválenia zmieru (skutky boli právne kvalifikované ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona).

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s použitím ust. § 138 písm. h/ Tr. zákona a z vykonaných dôkazov mal súd tiež preukázané, že prejednávaný skutok spáchal obžalovaný.

Z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní mal súd preukázané, že dňa 19. 5. 2015 viedol OMV Renault Megane ev. č. LM-235BB cez Huty v smere na Liptovské Matiašovce a pri prejazde pravotočivou zákrutou v smere jeho jazdy došlo ku zrážke vozidla, ktoré viedol s motocyklistom. K rýchlosti jeho vozidla v danom čase sa vyjadriť presne nevedel, lebo na tachometer sa nepozeral. Potvrdil, že s motocyklistom sa zrazil prednou ľavou časťou svojho auta. Obžalovaný popiera svoju vinu, nie je si vedomý toho, že so svojim vozidlom prešiel do protismeru. Napriek tomu je zo spáchania skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka - poškodeného A. U., ktorý jednoznačne uviedol, že bezprostredne pred zrážkou, resp. v okamihu zrážky sa obžalovaný nachádzal v jazdnom pruhu poškodeného, zrejme v dôsledku vysokej rýchlosti ho odstredivá sila vynášala do jeho jazdného pruhu, vozidlo bolo v šmyku, bezprostredne pred zrážkou počul pískanie kolies. K spôsobu svojej jazdy uviedol, že sa pohyboval v strede svojho pruhu, ktorý bol zúžený v dôsledku nánosu štrku na vozovke. Svedok - poškodený vypovedal v podstatných okolnostiach rovnako ako v prípravnom konaní. Súd nepovažuje za rozpornú jeho výpoveď ani v otázke rýchlosti jeho motocykla, pretože na hlavnom pojednávaní ju ohraničil rozpätím 30 - 50 km/hod. a do zápisnice z prípravného konania tiež uviedol rýchlosť 50km/hod. Výpoveď svedka - poškodeného predovšetkým v otázke spôsobu jazdy obžalovaného pred zrážkou a v čase zrážky je podporená výpoveďou ďalších dvoch svedkov N. L.

a D. U.. Súd nemal dôvod neveriť ich výpovedi, pretože aj títo svedkovia sa zásadne neodchýlili od svojej výpovede v prípravnom konaní, svoj motocykel viedli za poškodeným. Ide o priamych, očitých svedkov nehody, ktorý sa nachádzali v dostatočnej vzdialenosti jeden od druhého, aby mohli vlastnými zmyslami sledovať priebeh nehody. Tomuto záveru korešponduje ich výpoveď v otázke vymedzenia vzdialenosti medzi jednotlivými motocyklami. Pokiaľ sa svedok D. U. nevedel jednoznačne vyjadriť k šírke nánosu štrku na vozovke, resp. o uvedenej okolnosti vypovedal odlišne na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, k tomuto súd uvádza, že nejde o podstatnú okolnosť pre rozhodnutie súdu vo veci. Je logické vzhľadom na časový odstup od spáchania skutku, resp. od skoršieho výsluchu, že svedok sa nemôže presne vyjadriť k tejto okolnosti. Výpoveď svedkov, že sa na pravej strane vozovky (v ich smere) nachádzala vrstva štrku je podporená aj zápisnicou o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody, podľa ktorej šírka nánosu štrku na pravej strane vozovky je 0,8 metra. Usvedčujúcim dôkazom je tiež výpoveď znalca B.. E. V., ktorý analyzoval priebeh nehodového deja a tento za príčinu nehody zo dňa 19. 5. 2015 určil nesprávnu techniku jazdy obžalovaného, ktorú vzhľadom na ostatných účastníkov cestnej premávky vyhodnotil ako vysokorizikovú. Pre vyodenie trestnoprávnej zodpovednosti je rozhodujúce, že obžalovaný pri prejazde uvedenou zákrutou prekročil povolenú a limitnú rýchlosť, v dôsledku čoho sa jeho vozidlo dostalo do koridoru pohybu protiidúceho motocykla, ktoré viedol poškodený. I keď poškodený tiež porušil pravidlá cestnej premávky prekročením povolenej rýchlosti v danom úseku, obžalovaný mu spôsobom svojej jazdy vytvoril náhlu prekážku, pričom podstatné je, že vodič motocykla nedokázal zabrániť nehode ani pri dodržaní primeranej, resp. povolenej rýchlosti v danom úseku. Z uvedeného je zrejmé, že porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany poškodeného nebolo príčinou dopravnej nehody a k nehodovému deju by došlo aj za predpokladu dodržania povolenej rýchlosti. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú výpoveďou znalca B.. V.. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že na vozovke v mieste zrážky nie je vyznačená stredová deliaca čiara, keďže obžalovaný musí dôsledne dodržiavať pravidlá cestnej premávky aj na takto vyznačenej vozovke. Práve výpoveďou znalca B.. V. bola vyvrátená obhajoba obžalovaného, že si nie je vedomý skutočnosti, že prešiel do protismeru, resp. že sa nepohyboval veľkou rýchlosťou. Obžalovaný nepredložil v konaní pred súdom taký dôkaz (nevynímajúc ani odborné stanovisko Ústavu súdneho inžinierstva), ktorý by bol spôsobilý zvrátiť vyššie uvedené skutkové zistenia vyplývajúce predovšetkým z výpovede znalca B.. V.. V prvom rade treba uviesť, že predmetné stanovisko síce je úkonom znaleckej činnosti podľa zákona o znalcoch, nemá však charakter znaleckého posudku. Uvedené stanovisko rieši jednu parciálnu otázku a to možnosť zabránenia dopravnej nehode zo strany poškodeného. Je teda zrejmé, že na rozdiel od znaleckého posudku, resp. výpovede znalca B.. V. nerieši komplexne priebeh nehodového deja, nezaobera sa príčinami vzniku dopravnej nehody a preto s poukazom na uvedené nemôže obstáť pri konfrontácii so znaleckým posudkom B.. V. minimálne už len z hľadiska rozsahu znaleckej úlohy. Z uvedených dôvodov nevyvracia závery, ku ktorým dospel znalec B.. V. pri vypracovaní znaleckého posudku. Pre úplnosť súd uvádza, že aj samotný Ústav súdneho inžinierstva v predmetnom stanovisku konštatoval, že vodič vozidla Renault uskutočnil prejazd do protismerného jazdného pruhu, čo v podstate vyvracia výpoveď obžalovaného, že sa snažil pohybovať vozidlom čo najbližšie pri pravom okraji vozovky. Nielen obžalovaný, ale aj poškodený boli rovnako obmedzení tým, že sa na okraji vozovky nachádzali nánosy štrku. Ako už bolo uvedené, predmetné stanovisko rieši otázku, či poškodený mal možnosť zabrániť dopravnej nehode technikou svojej jazdy. Niet pochyb o tom, že aj obžalovaný mal rovnakú možnosť zabrániť dopravnej nehode. V prípade, ak by v danom úseku zvolil správnu techniku jazdy a neprekročil povolenú rýchlosť (čo je rozhodujúce z hľadiska posúdenia príčinu vzniku dopravnej nehody), neprešiel by s vozidlom do „protismeru“ a nedošlo by tak ku zrážke s motocyklistom. Potom by bolo irelevantné, či by sa poškodený pohyboval bližšie pri okraji vozovky alebo ku stredu vozovky.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný si nepočínal správne v danej konkrétnej situácii v cestnej premávke pri vedení motorového vozidla, rýchlosť vozidla neprispôbil dopravnému značeniu, svojim schopnostiam a stavu vozovky a prešiel s vozidlom optickým stredom vozovky do protismeru, kde sa zrazil s motocyklom, ktoré viedol poškodený. Obžalovaný ako vodič porušil ustanovenie § 16 ods. 1, 5 a § 3 ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Práve v uvedenom konaní súd vzhliadol nedbanlivostné zavinenie obžalovaného. Rozsah ujmy na zdraví poškodeného mal súd preukázané znaleckým posudkom G.. F. M., ktorí popísal zranenia poškodeného, ktoré utrpel v dôsledku zrážky s obžalovaným. Zo zadovážených dôkazov vyplýva, že medzi konaním obžalovaného a ujmu na zdraví poškodeného je daná príčinná súvislosť. Je evidentné, že pokiaľ je znaleckom posudku z odboru zdravotníctva uvedené meno G. M., tak ide o chybu v písaní. Nasvedčuje tomu celý obsah znaleckého posudku, z ktorého je zrejmé, že poškodeným je jednoznačne A. U..

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchal obžalovaný. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchal obžalovaný a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Prejednávaný skutok je nedbanlivostným trestným činom. Obžalovaný konal vo vedomej nedbanlivosti, pretože v zmysle vyššie uvedeného svojim konaním vedel, že môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ľudské zdravie, avšak bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie nespôsobí.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obmedzenie poškodeného v obvyklom spôsobe života je podľa znaleckého posudku 10- 12 mesiacov, ktoré však pretrváva doposiaľ, teda spôsobený následok predstavuje ťažkú ujmu na zdraví (§ 123 ods. 3 písm. i/ v spojení s odsekom 4 Tr. zákona). Vykonaným dokazovaním súd mal preukázať, že obžalovaný sa dopustil skutku závažnejším spôsobom konania, spočívajúceho v porušení dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Súdna prax judikovala, že porušením dôležitej povinnosti pri premávke na cestách je najmä také porušenie povinnosti vodiča motorového vozidla, ktoré so zreteľom na silu, rýchlosť a váhu motorových vozidiel, môže mať za následok vážnu dopravnú nehodu a ktoré podľa všeobecnej skúsenosti takýto následok skutočne často máva (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tz/85/71). Už z vymedzenia priebehu skutkového deja je zrejmé, že obžalovaný neprispôbil rýchlosť vozidla dopravnému značeniu, stavu vozovky a svojim schopnostiam, s ohľadom na silu, rýchlosť a hmotnosť OMV, ktoré viedol je zrejmé, že takéto konanie a správanie sa obžalovaného v cestnej premávke mohlo spôsobiť vážnu dopravnú nehodu a napokon aj viedlo k ťažkému ublíženiu na zdraví poškodeného.

Podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd na hlavnom pojednávaní dňa 20. 3. 2017 odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka G.. L., pretože sa navrhovaný dôkaz týka okolnosti, ktorú je možné zistiť z už vykonaných dôkazov. Zo spisového materiálu je zrejmé, že záznam o dopravnej nehode bol rukou napísaný policajtom dňa 19. 5. 2015, teda v deň dopravnej nehody. Rovnako aj z výpovede znalca B.. V. vyplýva, že predpokladané miesto nárazu bolo stanovené v zázname z dopravnej nehody, ako aj priamo z vykonanej ohliadky miesta dopravnej nehody, t. j. zo dňa 19. 5. 2015. Uvedenými dôkazmi je tak vyvrátená obhajoba obžalovaného, že miesto nárazu bol určené 2 dni po nehode. Obžalovaný bol prítomný pri spisovaní záznamu o dopravnej nehode ako jej účastník. Na hlavnom pojednávaní dňa 30. 4. 2018 súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom D.. B.. I. L. V., keďže má byť vypočutý k obsahu odborného stanoviska Ústavu súdneho inžinierstva. Skutočnosti, ktoré sa majú navrhovaným dôkazom preukázať je možné zistiť iným dôkazom a to práve odborným stanoviskom, ktorý na návrh obhajcu obžalovaného bol vykonaný ako dôkaz na hlavnom pojednávaní a jeho obsah bol prečítaný. Rovnako súd odmietol vykonať dôkaz príbratím znaleckého ústavu do konania, keďže nejde o dôkaz podstatný pre rozhodnutie súdu. Na uvedený postup nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ustanovení Tr. poriadku (§ 147 Tr. poriadku). Uvedený postup prichádza do úvahy v dôkaznej situácii, ak sú vypracované znalecké posudky, ktorých závery sa v zásadných otázkach (priebeh nehodového deja, identifikácia príčiny vzniku nehody) rozchádzajú, resp. ak ide o výnimočné a obzvlášť závažné prípady, ktoré si vyžadujú osobitné vedecké posúdenie. O uvedené prípady však nejde v prejednáwanej veci. Dôvodom na príbratie znaleckého ústavu nie je ani odborné stanovisko ÚSI, keďže ako bolo skôr uvedené sa venuje iba jednej čiastkovej otázke, ktorej zodpovedanie ani nezbavuje obžalovaného trestnoprávnej zodpovednosti, naviac aj zo záverov odborného stanoviska je zrejmé, že obžalovaný prešiel so svojim vozidlom do protismeru. Nebol predložený zo strany obžalovaného dôkaz, ktorý by vyvracal, resp. spochybňoval závery znaleckého posudku, resp. výpoveď znalca B.. V. a vzhľadom na všetky skôr uvedené skutočnosti súd nemal preukázané žiadne okolnosti, na základe by mal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku B.. V..

V súvislosti s námietkou obžalovaného, že nebol upovedomený o úkonoch vykonávaných v prípravnom konaní (predovšetkým výsluchy osôb na území ČR) súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 24. 9. 2015 označil ako jednu z adries na doručovanie písomností jeho e-mail, na ktorý bol vopred vyznamenaný o termíne plánovaných úkonov, resp. bol telefonicky kontaktovaný políciou, čo pripustil aj samotný obžalovaný. Je vecou obžalovaného, či sa oboznamuje s doručenou elektronickou poštou alebo nie, podstatné je, že takúto adresu uviedol ako

jednu z možných adries na doručovanie písomností. Obžalovaný uvedenú skutočnosť nenamietal pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu a navyiac prostredníctvom svojho obhajcu mal možnosť na hlavnom pojednávaní klásť otázky vypočúvaným osobám, ktorých sa vznesená námietka dotýka.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere treste súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba, podľa ktorej sa trest ukladá, nemení. S ohľadom na osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, spôsobený následok a povahu prejednávaného trestného činu, ktorý je nedbanlivostným trestným činom je podmienený trest odňatia slobody vymeraný v prvej polovici trestnej sadzby s určením skúšobnej doby v prvej polovici sadzby postačujúci na dosiahnutie účelu trestu z pohľadu generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

Obžalovaný spáchal skutok pri vedení motorového vozidla, preto je dôvodné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Vzhľadom na spôsobený následok, ako aj skutočnosť, že obžalovaný podľa registra priestupkov nie je v žiadnom prípade disciplinovaným vodičom, súd vymeral obžalovanému trest zákazu činnosti 1 rok a 10 mesiacov.

Súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody. Poškodený si do skončenia vyšetrovania uplatnil náhradu škody predstavujúcu bolestné, žiadny iný nárok si do uvedeného okamihu neuplatnil. Z písomného podania splnomocnenca poškodeného, resp. ním predložených dokladov je zrejme, že poisťovňa mu vyplatila plnenie, ktoré predstavuje bolestné a teda uvedený nárok ním uplatnený v trestnom konaní (do skončenia vyšetrovania) bol v plnom rozsahu uspokojený. Poškodený si prostredníctvom splnomocnenca až v súdnom konaní uplatnil náhradu škody, ktorá pozostáva aj z druhovo iných nárokov ako je bolestné, v dôsledku čoho rozšíril nárok na náhradu škody nielen čo do výšky, ale aj čo do právneho dôvodu zrejme aj pod vplyvom skutočnosti, že mu poisťovňa priebežne poskytovala plnenie, ktoré pokrývalo jeho viaceré uplatnené nároky voči poisťovni. Vzhľadom na to, že poškodený si takto uplatnil škodu až v štádiu konania pred súdom, nebolo možné takto rozšírený nárok na náhradu škody priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného
obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,
príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.